

INSTRUKCJA

Ministra Robót Publicznych

z dnia 3 marca 1932 r.,

wydana na podstawie §§ 27, 32 i 19 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 3 października 1931 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 716), zmieniająca instrukcję z dnia 7 listopada 1931 r. w sprawie biletów, jakich używać powinny przedsiębiorstwa przewozowe, uiszczające opłatę na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od rzeczywiście sprzedanych biletów, oraz w sprawie obliczania ryczałtowych opłat na rzecz tegoż Funduszu.

W instrukcji z dnia 7 listopada 1931 r. („Mon. Pol.” Nr. 283, poz. 375) wprowadza się następujące zmiany:

1) W cz. II ustęp 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Roczna opłata ryczałtowa wynosi 250 zł od każdego miejsca w autobusie, przeznaczonego dla pasażera. Miejsca w przyczepkach podlegają takiej samej opłacie”.

W tej samej części, zamiast ustępów 4, 5 i 6, umieszcza się nowy ustęp, oznaczony liczbą „4” o brzmieniu następującem:

„Władze wymiarowe ustalą przy wymiarze rocznej opłaty ryczałtowej, na zasadzie podanej w ustępie 3, również wysokość miesięcznych rat i to w ten sposób, aby opłata w drugim i w trzecim kwartale kalendarzowym wynosiła po 30%, a w czwartym i w pierwszym kwartale kalendarzowym po 20% kwoty całego rocznego wymiaru”.

Dotychczasowy ust. 7 otrzymuje oznaczenie „5”.

2) W cz. III ustęp 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Roczna opłata ryczałtowa od pojazdów mechanicznych wynosi 150 zł od każdej tonny nośności pojazdu. W tej samej wysokości pobiera się opłatę od przyczepek”.

W tej samej części ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„Roczna opłata ryczałtowa od pojazdów konnych wynosi na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego — 35 zł od każdej tonny nośności pojazdu, zaś na obszarze pozostałych województw — 90 zł od każdej tonny nośności pojazdu”.

Siłę nośną pojazdu mechanicznego określa dowód rejestracyjny pojazdu, zaś siłę nośną pojazdu konnego otrzymuje się przez pomnożenie sumy szerokości obręczy wszystkich kół pojazdu w centymetrach przez 0,10 tonny dla dróg z twardą nawierzchnią, a przez 0,05 tonny dla dróg gruntowych”.

W tej samej części dodaje się nowy ustęp, oznaczony liczbą „5”, o brzmieniu następującem:

„Władze wymiarowe ustalą przy wymiarze rocznej opłaty ryczałtowej na zasadach podanych w ustępach 3 i 4 również wysokość miesięcznych rat w sposób wskazany w cz. II ust. 4”.

3) Część IV otrzymuje brzmienie następujące:
„Terminy uiszczenia zaległych należności z tytułu opłat.

Zaległe opłaty, pochodzące z wymiaru za rok 1931/32, zostaną rozłożone na raty pod tym warunkiem, że nowo wymierzone opłaty na rok 1932/33 będą w przepisanych terminach regularnie wpłacane. W szczególności zaległości tych płatników, którzy od pojazdów mechanicznych i konnych, używanych do zarobkowego przewozu osób i towarów, do dnia 1 kwietnia 1932 r. wpłacili przynajmniej 40% wymierzonych opłat, mogą być rozłożone na spłaty w 18-to miesięcznych ratach, począwszy od 1 kwietnia 1932 r., a zaległości od innych pojazdów — w 9-ciu miesięcznych ratach od powyższego terminu. Ci zaś płatnicy, którzy do 1 kwietnia 1932 r. wpłacili mniej, niż 40% wymierzonych za rok 1931/32 opłat, powinni do dnia 1 lipca 1932 r. wpłacić kwoty, uzupełniające ich wpłaty do wysokości 40% zaległych za rok 1931/32 opłat, a od 1 lipca 1932 r. spłacać pozostałą zaległość w 18-tu ratach, względnie w 9-ciu ratach miesięcznych, zależnie od rodzaju pojazdów.

Raty powinny wynosić: dla pojazdów mechanicznych i konnych, używanych do zarobkowego przewozu osób i towarów, w kwartałach kalendarzowych drugim i trzecim roku 1932 i 1933 po 20%, a w kwartałach czwartym roku 1932 i pierwszym roku 1933 po 10% całej zaległości, zaś dla innych pojazdów mechanicznych w roku 1932 w kwartałach drugim i trzecim po 40%, a w kwartale czwartym 20% całej zaległości.

Płatnikom, którzyby nie uiszczali należycie opłat na Państwowy Fundusz Drogowy na zasadach wyżej wskazanych, zostanie ulga ratalnego spłacania zaległości cofnięta”.

Minister Robót Publicznych:

(—) Norwid - Neugebauer.